

Mødet genoptaget Kl. 7¹/₂.

Jørgen Pedersen: Jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at jeg har ikke tvivlet om, at han har benyttet Tillægsbevillingsloven, og heller ikke har jeg tvivlet om, at Ministerens Opgørelser for de 3 Krigsaar er rigtige, heller ikke om, at hans Opgørelse for indeværende Finansaar er rigtig, idet jeg gaar ud fra, at Ministeren dér har regnet med Tillægsbevillingslovsforslaget ikke i den Skikkelse, hvori den er fremsat, men efter de Forhøjelser, som efter Sigende kan ventes at være indførte paa Lovforslaget, naar det om nogle Dage kommer fra Folketinget herop. Derimod har jeg vedblivende nogen Tvivl om, hvorvidt Ministeren ikke ser for lyst, dels paa det kommende Finansaars finansielle Resultat og dels paa den Tid, som derefter følger, da vi jo bl. a. har Følgerne af den stærkt forøgede Statsgæld at drages med. At Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger, udviser Overskud, tillægger jeg ikke nogen Betydning; thi dels ved man jo ikke paa dette Tidspunkt noget om, hvad Tillægsbevillingsloven til dette Finanslovsforslag, naar den en Gang kommer, vil kræve, og dels er jeg ikke sikker paa, at Ministeren har Ret i, at han har regnet Indtægterne for det kommende Finansaar tilstrækkelig ædrueligt. Det forekommer mig, at den højtærede Minister ved disse Indtægter baade for Merindkomstskatten og for Tillægsskatten, for den ordinære Indkomstskats Vedkommende og ogsaa for Toldindtægterne, og hvad dertil hører, er kommet saa nær op til de kolossale Indtægter, som det sidste Finansaar har givet, at jeg nærer nogen Tvivl om, at Beregningen vil holde. Og hvad Fremtiden angaar, mener jeg ogsaa, at det vilde stemme bedre med den højtærede Ministers almindelige, som jeg synes, meget ædruelige Betragtning af finansielle Forhold og Ministerens gentagne, som jeg synes, fuldt berettede Opfordringer til at være varsom med Udgifter og holde igen, hvor der kan holdes igen — det vilde stemme bedre dermed, siger jeg, hvis Ministeren havde ladet sig noget mere paavirke af den Kendsgerning, at de nuværende overordentlige Indtægter er af forbigaaende Karakter, og at man kan gøre sikker Regning paa, at disse Indtægter i meget høj Grad og meget

hurtigt vil svinde, medens Udgifterne, skønt de naturligvis ogsaa vil gaa ned, dog vil have meget vanskelige ved at komme ned paa det, vi tidligere har haft af Udgifter. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre. Jeg tror, at man vilde være paa den sikre Side, hvis man saa lidt mindre lyst og med noget mere Skepsis paa den finansielle Fremtid.

Den højtærede Undervisningsminister overraskede mig noget ved det Foredrag, han holdt om den meget omtvistede Forfatterbevilling. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa det her, allerede af den Grund, at jeg ikke er ganske sikker paa, at jeg paa alle Punkter opfattede Ministeren korrekt. Det, der overraskede mig, var den i mine Øjne noget usædvanlige Varme, hvormed Ministeren tog sig af dette Forfatterskab. Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind derpaa, og jeg har i det hele taget ikke ment, at der var Anledning til at komme ind paa nogen større Drøftelse af dette Forhold, og jeg tror ogsaa, at de Bemærkninger — jeg synes meget stilfærdige Bemærkninger — jeg brugte, da jeg første Gang havde Ordet, er et Vidnesbyrd om, at jeg ikke mener, at man skal ofre en stor og om sig gribende dybtgaaende Diskussion paa dette Forhold. Naar Finanslovsforslaget vender tilbage fra Udvalget, forudser jeg, at vi bliver nødt til at røre ved Sagen igen, men jeg skal bestræbe mig for at indskrænke mig til, hvad jeg anser for i dette Tilfælde at være fornødent. Jeg kan ikke anerkende Ministerens Betragtning, at naar en saadan Bevilling anbefales af 3 Mænd, saa maa man kunne gaa ind paa den, og helst gøre det i al Stilhed, for det gør ikke noget, eftersom denne Art af litterær Produktion kun læses af en meget, meget begrænset Kreds, og jeg kan heller ikke anerkende den Betragtning, at naar Rigsdagen staar i Begreb med at gøre noget af den Art, som i mine Øjne er uværdigt, at det saa skal regnes dem til Last, som gør opmærksom derpaa. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil gøre ved denne Lejlighed. Jeg maa jo, som sagt, senere komme tilbage til det, naar Sagen kommer igen.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil straks tillade mig at svare det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) paa de Bemærkninger, han har henvendt til mig. Det ærede Medlem gaar ud fra, at de Tal, jeg har anført for indeværende Finansaar, er rigtige, at jeg har regnet